

ZZg Nieuws

Waardevol!

Van toegevoegde waarde zijn

Wat is die van jou?
Jouw toegevoegde waarde?
Je hoort het nogal eens
in de organisatie waar je werkt,
in de kerk waar je komt:
welke waarde kun jij hieraan
toevoegen?

Soms kan het
een drempel zijn:
ik móet presteren,
ik móet leveren,
er wordt iets van mij
verwacht.

Soms is het goed
om niet alleen waarde
toe te voegen,
maar om te weten
dat je zelf al
van toegevoegde waarde bent.

J.D. Claas

Waarde toevoegen

Ken je dat gevoel? Je doet je uiterste best om iets te laten lukken. Je trekt en je trekt en toch komt het niet van de grond. Om moedeloos van te worden.

Waarom lukt het maar niet, het ontplooiën van dit initiatief, het ontwikkelen van dat nieuwe project? Doe ik wel de goede dingen? Draagt dit bij aan een goede ontwikkeling? En werk ik eigenlijk samen met mensen die dezelfde ontwikkelingen voor ogen hebben?

In ons geloof zeggen we vaak: we kunnen het niet alleen, we hebben de Geest van God nodig om het voor elkaar te krijgen. Betekent het dat we te weinig geestkracht ervaren in ons werk? Moeten we nog meer vertrouwen hebben in de Heilige Geest? Of zien we wellicht iets over het hoofd?

Soms komen er mensen op je pad die je net dat ene duwtje in de rug kunnen geven dat je nodig hebt. Mensen die het in zich hebben om een slinger te geven aan een project. Iemand die mensen bij elkaar brengt. Die een samenwerking op gang brengt om de goede dingen te laten gebeuren. Een facilitator van energie, van geestkracht.

Bij het ZZg zien we de effectieve werking van de Heilige Geest vaak terug in dit type mensen. Noem ze bezielde leiders. Het zijn mensen die niet per se overtuigd zijn van eigen kunnen, maar een rotsvast vertrouwen hebben in de Geest van God die hen al is voorgedaan in het werk dat gedaan moet worden. Dat vertrouwen blijkt vaak een van de sleutels tot succes. Het is die geestelijke component die deze leiders toevoegen aan het werk. Waardevol!

Een moestuinproject, een medisch doorgangshuis voor zwangere vrouwen en een maatschappelijk muziekproject voor jongeren. Stuk voor stuk initiatieven met toegevoegde waarde waar u in deze editie van ZZg Nieuws meer over leest.

Zeister Zendingsgenootschap

Jaargang 184 nr. 3 September 2019

Foto: gemeenteleden werken in de moestuin van Geyersvliet (ZZg)

Daniël Claas

ZZg - Nieuws | 1

Daniël Claas

De centrale diaconie van de Broedergemeente in Suriname verzorgt regelmatig trainingen aan lokale (wijk-)gemeenten. Het doel hiervan is om initiatieven te ontplooiën die kunnen bijdragen aan meer zelfstandigheid en zelfredzaamheid van de gemeenten, in de breedste zin van het woord. Niet altijd komen er nieuwe initiatieven van de grond. Totdat zr. Verna Fraser, oudstenraadlid van de gemeente Geversvljijt in Paramaribo-Noord, een ingeving krijgt.

Foto's: ZZg

Een moestuin voor Geversvljijt

Zaaien én oogsten!

De kerkgemeente in Geversvljijt maakt al jarenlang gebruik van een basisschool waarin de gemeenteleden op zondag bij elkaar komen. De school staat op een enorm groot, voorheen braakliggend, terrein dat volledig in eigendom is van de gemeente. Zr. Verna Fraser, oudstenraadlid van Geversvljijt, volgt in 2018 een diaconale training. "In die training werden wij als deelnemers aangespoord om initiatieven te ontwikkelen die zouden bijdragen aan meer zelfredzaamheid van de lokale gemeente. Toen ik de week daarna met onze voorganger, zr. Ingrid Nortan-Uden, over het gemeenteterrein liep, viel het me opeens op dat we een groot gedeelte van de grond niet actief gebruiken. Daar, op dat moment, werd het idee van de moestuin geboren."

Droom

Een moestuin als maatschappelijk betrokken kerkproject, waarbij gezinnen met weinig geld kunnen leren hoe ze hun eigen groenten kunnen verbouwen. Daarmee kunnen ze niet alleen (gedeeltelijk) zelfvoorzienend worden, maar kan er ook wat worden verdiend. Je zou het kunnen zien als een duurzame vorm van armoedebestrijding en gezonde voeding voor het gezin. Het biologisch verbouwen van eigen groente kan een gezin van vier personen een besparing van € 38 per maand opleveren, zo heeft de gemeente uitgerekend. En het bevordert het sociaal contact tussen de gemeenteleden onderling. Dat is de droom en tevens het vertrekpunt voor het project.

Aan de slag

Zr. Verna raadpleegt direct haar zoon, Raynell Enfield. Met een landbouwwachtergrond lijkt hij de meeste geschikte persoon om het idee van de moestuin inhoudelijk verder te onderzoeken. Raynell is meteen enthousiast. "Ik heb mezelf direct vrijwillig beschikbaar gesteld, omdat ik van begin af aan geloof heb gehad in dit project. De gemeente heeft mij ook gevraagd om als projectleider op te treden; een aanbod dat ik met beide handen heb aangegrepen." Samen met zijn moeder en zr. Ingrid dient br. Raynell het projectvoorstel in bij de centrale diaconie. Die ontvangt dat met enthousiasme. En zo gaan ze aan de slag. Een gedeelte van het braakliggende terrein wordt geëgaliseerd. Hierop worden vervolgens 15 'bedden' gemaakt van ieder 60 m². Er komt een grote container als opslagplaats voor de benodigde gereedschappen en materialen. Een groep gemeenteleden wordt gemobiliseerd als deelnemers aan het project. Zij volgen een eerste cursus in land- en tuinbouw, om zo met basiskennis te kunnen starten.

Samenwerken

In de moestuinen worden allerlei soorten vruchten en groenten gepland, zoals tomaten, pepers, cassave, kousband en nog veel meer. Terwijl de eerste planten al vruchten beginnen te dragen, leren de deelnemers gefaseerd steeds weer nieuwe dingen, over zaaien én oogsten. De collectief

opgedane kennis wordt niet alleen omgezet in kunde, maar wordt ook onderling gedeeld met elkaar. "Zuster, pas op, want als u die ene plant naast die andere zet, eet de een de ander op." "Broeder, u moet goed uw afwatering in de gaten houden, anders kan bij de volgende plensbui het regenwater geen kant meer op." Daarnaast volgen de deelnemers om de zoveel tijd steeds weer een nieuwe training. Om zo steeds meer te weten te komen over landbouw en tuinieren, en om steeds weer nieuwe technieken te kunnen toepassen, zoals hydroponie: het laten wortelen en groeien van planten in water.

Geestelijke component

Het praktische werk is één kant van de medaille. De andere kant gaat over het mentale aspect. Zr. Ingrid veert over-eind zodra haar gevraagd wordt of er ook een geestelijke component zit aan dit werk. "Nou en of. Iedere dinsdag- en donderdagmiddag komen de zusters en broeders naar de moestuin. Ze slaan geen moment over. We beginnen altijd centraal met gebed. Dan danken we de Heer voor de zon en voor de regen. Voor het feit dat we hier als zusters en broeders mogen samenkomen om in Zijn tuin te mogen werken. Door op deze manier te beginnen, heb je meteen een andere focus. Mensen werken hier samen, maar ze praten ook met elkaar over het geloof en over de kerk. Je zou kunnen zeggen dat de kerk op dat moment dus faciliteert in geloofsuitwisseling. We hebben ook enkele mensen uit de buurt aangetrokken. Zij zijn geen gemeentelid, maar komen door het werk in de moestuin toch met de kerk in aanraking. Een van hen kwam laatst op zondagochtend uit nieuwsgierigheid een keer kijken wat er bij ons in de kerk gebeurt. Dat vind

ik bijzonder. We leggen er geen druk op, we laten die beslissing altijd bij de mensen zelf. Maar je ziet wat er dus kan gebeuren. Het geeft mij persoonlijk heel veel genoeg om te zien dat mensen niet alleen plezier hebben in het onderhouden van hun moestuin, maar dat het wederzijdse contact minstens zo belangrijk voor hen is."

Toegevoegde waarde

Het ZZg ziet, net als zr. Ingrid, de geestelijke component als toegevoegde waarde bij dit project. Daarnaast zien we in zr. Verna, br. Raynell en zr. Ingrid sterke leidersfiguren, die in hun enthousiasme voortgedreven worden door de Heilige Geest. Die inspiratie werkt aanstekelijk en slaat over naar de deelnemers, maar ook naar ons. Wilt u zelf ook nog wat waarde toevoegen aan dit project? Dat kan. Voor het inrichten en gebruiksklaar maken van het terrein, de trainingsbijeenkomsten, aankoop van gereedschap en plantmateriaal draagt het ZZg € 10.000 bij, iets meer dan de helft van het budget. De gemeente Geyersvljijt en de deelnemers zelf betalen de rest. Via www.zzg.nl/moestuin kunt u een gift overmaken, zodat ook dankzij u dit project verder vrucht kan dragen.

Video

In de zomer van 2019 maakte het ZZg een videoreportage van het moestuinproject bij Geyersvljijt. Hierin komen zr. Ingrid, zr. Verna en br. Raynell aan het woord en kunt u wat proeven van de sfeer van een middag in de moestuin.

Bekijk de reportage op www.zzg.nl/moestuin.

Muzikale zending in Zuid-Afrika

Over het belang en de effecten van muziek voor mensen, jong en oud, wordt steeds meer bekend. Muziek luisteren is goed voor een mens, maar zelf muziek maken al helemaal. Zo kan het jongeren helpen hun leven op orde te krijgen. Geldt dat dan ook voor Hernhutter blaasmuziek als heilzame therapie? Kun je werkelijk deze muziek inzetten om jongeren levenslessen te leren, op het rechte pad en bij de kerk te houden? "Natuurlijk kan dat!", zegt Tyrone Hitzerth, de inspirator en bandleider van het koperblazersproject van de Broedergemeente in Zuid-Afrika. "Dat is een muzikale vorm van zending! Tieners die lekker bezig zijn met hun trompet of trombone zijn minder geneigd tot

Foto: ZZg

negativiteit; ze krijgen zelfvertrouwen en willen verder komen in hun leven." Tyrone benadrukt de urgentie van deze vorm van aandacht voor jongeren. "In achtergebleven gebieden en stadswijken zetten we muziek in om jongeren vooruit te helpen. Jongeren daar hebben vaak het gevoel niks te kunnen bereiken in hun leven en ze gedragen zich ernaar: ze hebben een laag zelfbeeld, een lage moraal, hun schoolprestaties zijn niet goed en de verleidingen van alcohol en drugs liggen op de loer. Muziek maken helpt om belangrijke levenslessen te leren: discipline, doorzettingsvermogen, samenwerking en teamgeest. Hun zelfvertrouwen groeit en ze leren dat met Gods hulp heel veel mogelijk is. Ook houdt de muziek hen betrokken bij de kerk." Sommigen gaan terug naar school, enkelen worden zelfs professioneel musicus. Tyrone en zijn jonge muziek-instructeurs gaan door met lesgeven aan beginnende brassbands overal in Zuid-Afrika.

Het ZZg steunt dit jaar hun werk met een bijdrage van € 3.100. Ook meedoen? Kijk op www.zzg.nl/trompet.

Suriname, (19.012)

Kwaliteitszorg

Het Diakonessenhuis in Paramaribo heeft veel patiënten uit het binnenland. Men krijgt geen steun van de overheid, omdat het een particulier ziekenhuis is. In de afgelopen crisisjaren stegen de kosten flink, maar konden de ligtarieven niet meegroeien; het ziekenhuis teerde in op de reserves en kan noodzakelijke vervangingen en investeringen niet betalen. Nodig is een warmwateraansluiting voor de afdeling Verloskunde (à € 3.000); nu is er alleen koud water. De bedschermen op alle afdelingen zijn aan vervanging toe. Kosten € 8.000. Voor medicijndistributie zijn 7 nieuwe karren nodig (à € 740) en voor betere opslag van medicijnen 2 kasten (à € 2.775) en 7 airco's (à € 640). Het ZZg gaf € 24.000. € 7.000 is al binnengekomen. [Helpt u ons verder?](#)

Foto: A. Tasche

Letland (19.007)

Badkamers voor Grostona

Met € 2.500 twee badkamers aanleggen, met daarin een toilet, urinaal, bad en wastafel, dat kan alleen als je zelf alle arbeid verricht. En dat is precies wat de hernhutter/lutherse leefgemeenschap in Grostona doet. Beetje bij beetje knappen de bewoners het oude gebouw waarin ze wonen op, en van de bijdrage van het ZZg schaffen ze de benodigde materialen aan. In Grostona begon in 1991 de Christian David school, een bijzonder schoolinternaat waar kinderen uit probleemgezinnen worden opgevangen en gedreven leerkrachten werken voor niet veel meer dan kost en inwoning. Grostona wil een gemeenschap zijn waar mensen dicht bij de natuur zijn, in contact komen met duurzame landbouw en zo veel mogelijk zelfvoorzienend en duurzaam leven. Ook wil men vanuit Grostona de boodschap van liefde, gelijkwaardigheid en verlichting verspreiden zoals die midden 1700 door de hernhutter zendelingen werd verkondigd.

[Helpt u Grostona om een warm bad te zijn voor wie maar op hun pad komt?](#)

Tanzania (19.008) **Kerk in Rukwa uit de storm**

Foto: Broedergemeente Tanzania

Het slechte weer dat leidde tot de cycloon die in Mozambique, Zimbabwe en Zuid-Malawi huishield, heeft in de regio rond Sumbawanga tachtig huizen en drie kerkgebouwen beschadigd. Van een van die drie is het dak er compleet afgewaaid en zijn de muren kapot. Ds. Erord Simae van de Broedergemeente in de Rukwa provincie van Tanzania, vroeg het ZZg om een bescheiden bijdrage voor het herstel. De kerken in Rukwa zijn financieel weinig draagkrachtig. Het ZZg wil € 1.000 bijdragen, zodat de noodzakelijke reparaties zo spoedig mogelijk uitgevoerd kunnen worden.

[Helpt u mee aan herstel van de getroffen kerken in Tanzania?](#)

Foto: ZZg

Suriname (19.002) **Voorschool? Taalschool!**

In het Surinaamse binnenland zijn inmiddels op 9 locaties in Marowijne, Brokopondo en Boven-Suriname voorscholen actief. Ouders en leerkrachten van ruim 200 peuters merken dat die er baat bij hebben om al vroeg Nederlands te leren. Het geeft hun een betere start op de basisschool, want zij begrijpen tenminste wat de juf zegt. Voorscholen helpen echt, maar de financiering is een probleem. De overheid erkent de waarde ervan, maar geeft nog altijd geen subsidie. De ouderbijdrage moet bescheiden zijn, anders is het voor ouders niet te betalen. Het ZZg springt per locatie met ongeveer € 5.000 bij, voor spel- en leermiddelen, training en een bescheiden vergoeding voor de juffen. [Helpt u mee?](#)

Foto: Engeline Kelderman

Suriname (19.010)

Help de diaconie helpen

De financiële nood onder de armen in Suriname is nog steeds hoog. De diaconie van de Broedergemeente doet wat ze kan, maar heeft zelf beperkte financiële middelen. Elke maand gaat een voedselpakket naar 100 ontvangers (alleenstaande moeders zonder

werk en ouderen). Het gaat om eerste levensbehoeften (olie, rijst, suiker etc.) en soms om luiers. Voor hun schoolgaande kinderen krijgen cliënten van de diaconie een 'giftcard' ter waarde van 200 SRD, voor schoolspullen en schooluniform. Het gaat om 350 kinderen. Voor 20 jongeren uit de armste gezinnen betaalt de diaconie schoolgeld, schoolmaterialen en reiskosten (bus). Heel concrete hulp. Het ZZg doet er graag aan mee. U ook?

[Draagt u een of enkele 'giftcards' à € 24 bij?](#)

Foto: ZZg

Suriname (19.009)
Kerkrenovatie in Bersaba

In Bersaba, een oude plantage, is al sinds 1858 een Broedergemeente. Het was een missiepost van waaruit zendingswerk plaatsvond in een gebied waar geen kerken waren. De gemeente Bersaba was jarenlang in verval, maar leeft weer op dankzij een dynamische vrouwelijke voorganger die er haar ziel en zaligheid in legt. Zij wil door evangelieverkondiging tegenwicht bieden aan de sterke winti-cultuur in de regio (voorouderverering). Het kerkgebouw is sterk in verval geraakt en de kleine gemeente vroeg vorig jaar het ZZg om hulp. Zelf wist men tot dusverre € 3.000 bijeen te brengen en het ZZg gaf al € 4.000. Nu moet het dak nog worden gerepareerd, houten wanden vervangen en

dakgoten aangelegd. De rest gaat de kerk zelf doen. € 15.000 stelt het ZZg beschikbaar, ter finale ondersteuning van de wederopbouw van de gemeente in Bersaba en hun zendingswerk. [Betaalt u een plankje mee?](#)

Suriname (19.003)
Derde leerjaar GzA-opleiding

De studenten die bij de Medische Zending de opleiding tot Gezondheidszorg-assistent (GZA) volgen, zijn inmiddels in hun derde studiejaar. Daarin leren ze de ziektebeelden herkennen (en behandelen) die ze in de poliklinieken in het binnenland tegenkomen: van vitale functies en infectieziekten tot tandheelkunde en complicaties bij de zwangerschap. En natuurlijk zijn er stageperiodes. De GZA-opleiding kan alleen plaatsvinden dankzij de financiële steun van het ZZg en een andere donor. De Medische Zending is momenteel niet in staat dit zelf te financieren, aangezien de Surinaamse overheid zijn subsidieverplichtingen niet nakomt. Het ZZg helpt de GZA-opleiding dit jaar met bijna € 15.000.

[Helpt u deze belangrijke opleiding mede mogelijk maken?](#)

Foto: ZZg

Foto: Medische Zending

Suriname (19.014)
Doorgangshuis voor zwangere vrouwen

Vrouwen uit het binnenland in Suriname worden bij zwangerschapscomplicaties doorgestuurd naar Paramaribo, waar specialistische zorg voorhanden is. Vaak moeten deze vrouwen meerdere weken onder medisch toezicht blijven en dat is een probleem. Want waar moeten ze in die tijd verblijven? Familie is vaak te klein be-

huisd en zelf betalen voor onderdak en voeding is voor de meesten onmogelijk. Een oplossing is gevonden in de Zinzendorfherberg, in het centrum van Paramaribo. Daar is toezicht mogelijk en de locatie is gunstig voor transport naar de ziekenhuizen. De Medische Zending (MZ) gaat het transport financieren van en naar het binnenland, en ook in Paramaribo. Het ZZg neemt een deel van de verblijfs- en voedingskosten voor zijn rekening. Op basis van ervaring schat MZ in dat het per jaar zal gaan om vijftien zwangere vrouwen plus begeleider met een verblijfsduur van 12-24 weken. € 18.000 is nodig. Als daarmee de moeder- en kindsterfte kan worden teruggedrongen is dat de prijs zeker waard.

[Doet u mee? Lees meer op pagina 6-7.](#)

Letland (19.005)
Een trompet voor Jet

Zo zag ze eruit in 2011, de toen nog heel jonge Jete Strazdina uit Grostona. Ze was toen al een enthousiast trompetspeelster en nu nog veel meer. Ze mag zelfs gaan studeren aan het conservatorium! Alleen moet ze dan wel een trompet van professionele kwaliteit meebrengen. Dat is wel een probleem, want zo'n trompet kunnen zij en haar ouders echt niet betalen. Het ZZg wil Jete helpen en in ruil zal zij de komende jaren leiding gaan geven aan de koperblazersgroep in Grostona en daar ook muzieklessen geven aan de kinderen. In totaal is € 6.000 nodig, voor de trompet en een kleine jaarlijkse bijdrage aan haar vierjarige studie.

[Doet u mee met 'Een trompet voor Jet'?](#)

Foto: ZZg

Palestijnse Gebieden (18.018)
Star Mountain gaat door!

In de Palestijnse Gebieden is het leven niet eenvoudig voor kinderen en jongeren met een handicap. Het is en blijft prachtig werk, dat onder moeilijke omstandigheden moet worden uitgevoerd: op de Westelijke Jordaanoever ontwikkeling, training en onderwijs verzorgen voor kinderen met fysieke en verstandelijke beperkingen. Star Mountain doet het en slaagt er steeds weer in vooruitgang te boeken, met individuele kinderen, in de contacten met ouders, het vinden van werk- en stageplekken voor jongeren, etc. Een gemengde kleutergroep van kinderen met en zonder verstandelijke beperking, een onderwijsprogramma voor 29 kinderen van 6-14 jaar, vaktraining voor 41 jongeren van 14-40 jaar, begeleiding van 103 kinderen in 11 dorpen en een vluchtelingenkamp - het klinkt nogal abstract. Maar het verhaal van de 4-jarige Qais is concreet. Toen hij bij Star Mountain kwam kon hij niet eten, zich niet bewegen en niet communiceren. Na een speciaal trainingsprogramma kan hij nu kruipen, lopen, voorwerpen pakken, eten doorslikken en een paar woorden spreken. Zoveel kan het werk van Star Mountain voor een individueel kind betekenen! [Doet u mee?](#)

Foto: ZZg

Stel: je bent hoogzwanger en je woont in Kwamalasamutu, een dorp in het indianengebied diep in het binnenland van Suriname, bijna tegen de grens van Brazilië. Een plek die heel ver weg is van stadse voorzieningen. Op zich geen probleem, er worden immers overal ter wereld kinderen geboren. Maar het wordt wel een probleem wanneer zich tijdens de zwangerschap complicaties voordoen. Wat doe je dan?

Basiszorg

De Medische Zending (MZ) is al sinds jaar en dag thuis in het Surinaamse binnenland. Als professioneel opererende medische organisatie heeft MZ veel poliklinische posten in het binnenland en voelt zich derhalve verantwoordelijk voor de basisgezondheidszorg van binnenlandbewoners. We schrijven basisgezondheidszorg, want de voorzieningen in het binnenland zijn basaal. Zodra er specialistische zorg nodig is, moeten mensen eigenlijk direct naar Paramaribo toe. Dat kan dus ook gelden voor vrouwen bij wie tijdens hun zwangerschap complicaties optreden. Zij zijn genoodzaakt om naar de stad uit te wijken voor medische zorg op maat. Maar meestal betekent dit niet even op en neer. Vaak moeten ze meerdere weken onder medisch toezicht blijven, en dat betekent automatisch dus ook dat ze in de stad moeten blijven. Maar waar dan?

Doorgangshuis

Een doorgangshuis als concept is geen nieuw idee. Ook in Nederland kennen we dergelijke opvangplekken (meestal voor jonge kinderen) al sinds de vorige eeuw. In Suriname bestond het echter nog niet: een doorgangshuis voor zwangere vrouwen. Een plek waar je kunt verblijven als je vaak in het ziekenhuis

Veilige opvangplaats voor zwangere vrouwen

moet zijn in verband met een gecomplieerde zwangerschap en/of bevaling. Bij de Zinzendorf Herberg, een opvanghuis van de Broedergemeente, is de fysieke locatie gerealiseerd voor het MZ doorgangshuis. Eenvoudige kamers met bed, bad en een gemeenschappelijke keuken. In 2018 komen de eerste vrouwen vanuit het binnenland aan in het doorgangshuis. MZ monitort hen en bespreekt een jaar later de resultaten. Een ding is duidelijk: er is alle reden om door te gaan met het doorgangshuis.

Onverwachte zaken

We vragen aan drs. Loraine Yau, medisch coördinator bij MZ, wat haar ervaringen zijn in het eerste jaar van het doorgangshuis. Ze vertelt: "De begeleiding van de jonge vrouwen in de stad bleek erg lastig te zijn. Vaak kwamen ze voor het eerst van hun leven in de stad, zonder partner of andere begeleider, en hadden ze in de stad ook niemand om op terug te vallen. Je moet je voorstellen dat deze vrouwen zich werkelijk ontheemd hebben gevoeld. Je kunt het gerust vergelijken met als je zelf voor het eerst in een ander land komt. Dat je de weg niet weet, dat je de taal niet spreekt, dat je een cultuurshock ervaart in de moderne

voorzieningen. Daarnaast werden we geconfronteerd met het feit dat de meeste vrouwen geen geld bij zich hadden voor boodschappen en andere verblijfskosten. Ook hadden de meesten slechts één setje kleding bij zich. En dan is er ook nog de aanstaande baby die kleding, voeding, luiers en andere (medische) spullen nodig heeft. Daar moesten we onverwachts bij inspringen. We realiseerden ons dat we hier van tevoren beter over hadden moeten nadenken. We dachten dat de vrouwen in de loop van hun zwangerschap zelf al wat spullen voor hun kind bij elkaar zouden vergaren, maar in de praktijk blijkt dat niet zo te zijn. Nu, met het oog op het vervolg van het doorgangshuis, houden we in onze begroting rekening met deze extra kosten."

Slaapkamer bijna in brand

Dat de meeste cliënten van MZ in het doorgangshuis inderdaad een cultuurschok ervaren, blijkt uit een aantal sprekende voorbeelden van Loraine. "Er is een cliënt geweest die in haar kamer geprobeerd had om op een zelf meegebracht petroleum kookstel te koken. We waren er net op tijd bij om een brand in de slaapkamer te voorkomen. Een andere cliënt wist niet hoe je een toilet moest doorspoelen. Weer

niemand anders wist niet hoe ze zichzelf moest baden in een 'moderne' badkamer. En er was iemand die al haar afval buiten op de stoep op een hoop gooide en niet wist dat dat in vuilnisbakken hoorde, laat staan dat we het afval vervolgens ook nog scheiden." Je zou dus kunnen zeggen dat MZ voorbij is gegaan aan het feit dat de meeste cliënten uit het binnenland, die voor het eerst van hun leven buiten hun dorp zijn en naar Paramaribo komen, zich zelfstandig niet of nauwelijks kunnen redden in de 'urban jungle'. "Daarom", benadrukt Loraine, "onderzoeken we nu de mogelijkheden naar een betere begeleiding van cliënten die naar de stad komen. Zo proberen we er onder meer voor te zorgen dat cliënten vanaf

nu niet meer alleen reizen, maar dat er altijd een begeleider meekomt en de gehele periode bij de cliënt blijft. Dit kan de partner zijn, maar ook een familielid of kennis uit het dorp. We realiseren ons tegelijkertijd dat het niet altijd haalbaar is om zo lang uit je dorp weg te zijn."

Enkele dagen daarna was de vrouw plotseling spoorloos verdwenen.

Traditioneel gezag

Dat de drempel voor sommige mensen bijzonder hoog is om hun dorp tijdelijk te verlaten, blijkt uit een bijzonder verhaal dat Loraine met ons deelt over een vrouw met kanker die ook in Kwamalasamutu woont. "Hoewel we ons met het doorgangshuis in eerste instantie richten op zwangere vrouwen, maken we soms ook plek voor andere cliënten die dringend specialistische medische hulp nodig hebben. Zo kwamen we in contact met een vrouw uit Kwamalasamutu die kanker bleek te hebben. De arts die haar in het dorp onderzocht, adviseerde haar een reeks behandelingen van chemoradiotherapie te ondergaan. Daarvoor moest ze

uiteraard naar de stad toe. Omdat het echter zou gaan om een behoorlijke reeks behandelingen na elkaar, zou ze een lange periode in de stad moeten verblijven. Ze durfde dat niet aan. De arts bleef ondertussen aandringen. Zelfs toen hij bij de vrouw aangaf dat ze anders zou komen te overlijden, bleef ze herhalen dat ze niet zo lang uit haar dorp weg kon zijn. Enkele dagen daarna was de vrouw plotseling spoorloos verdwenen. Wat bleek: ze zat ergens ondergedoken in haar dorp; zo groot was de angst om "op het vliegtuig te worden gezet" en naar de stad af te reizen. We hebben toen het traditionele gezag van het dorp ingeschakeld. Zij hebben de vrouw uiteindelijk overgehaald om toch te gaan, omwille van haar eigen gezondheid. Eenmaal in de stad onderging ze de serie behandelingen en verbleef ze in het doorgangshuis. Inmiddels is ze weer terug in Kwamalasamutu en het gaat goed met haar. Vlak voor haar terugreis naar huis zei ze nog tegen me: dokter, de eerstvolgende keer dat u zelf in Kwamalasamutu bent, wil ik graag een gesprek hebben met u en het traditioneel gezag om aan te geven hoe ik het uiteindelijk heb ervaren. Het gezag kan mijn verhaal en mijn boodschap dan verder verspreiden onder de inwoners van het dorp."

Het doorgangshuis gaat door

De doelstelling van MZ was vorig jaar heel duidelijk: ze wilden na 1 jaar in totaal 10 vrouwen in het doorgangshuis hebben opgevangen. Dit is ook gelukt. In 2018 werden 9 zwangere vrouwen met een gecompliceerde zwangerschap opgevangen. Zij zijn in het ziekenhuis veilig bevallen van gezonde kinderen, en allemaal weer in goede gezondheid teruggekeerd naar hun dorp. De 10^e vrouw was de vrouw met kanker. Voor het komende jaar wil MZ 15 cliënten opvangen: 10 zwangere vrouwen en 5 cliënten met een andere medische noodzaak. De verblijfsduur wordt geschat op 12-24 weken. Het ZZg draagt dit jaar € 18.000 bij. We doen dat omdat we zien dat dit project bijzonder de moeite waard is, zeker als daarmee de moeder- en kindsterfte kan worden teruggedrongen. Doet u ook mee? Uw donatie kunt u overmaken via www.zzg.nl/doorgangshuis.

Zaterdag 21 september 2019

Zendingsfeest

Naar het onbekende land

Over migreren, ontworteld zijn en vertrouwen

Vieren. Ontmoeten. Eten & drinken.

Bazaar. Zingen. Gesprek.

Op zaterdag 21 september bent u uitgenodigd voor het jaarlijkse Zendingsfeest. Een mooi feest met zoals altijd: ontmoeting, zingen en kerk-zijn, lekker eten, rondsnuffelen op de bazaar en horen over 'de zending'. Inhoudelijk zal het gaan over vluchten en migreren. Een thema dat actueel is en voor velen binnen de wereldwijde Broedergemeente uit eigen ervaring ook heel herkenbaar. De opbrengsten van de dag gaan naar het vluchtelingenkamp Dzaleka in Malawi. **Zusterplein Zeist, van 10.30 tot 16.00 uur.**

Zusterplein 20 3703 CB Zeist - tel. (030) 692 71 80 - info@zzg.nl - www.zzg.nl

Giften en donaties zijn welkom op banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. Zzg, Zeist. Vermeld eventueel doel/projecttitel. BIC: RABONL2U
Een meeropbrengst voor een project besteedt het ZZG aan soortgelijke projecten. Een gift per acceptgiro toch bestemmen voor een specifiek project? Laat het ons weten.

Minder post ontvangen? Bel ons of kijk op: www.zzg.nl/mijn-zzg

 zeisterzendingsgenootschap

Eindredactie: Daniël Claas - Vormgeving: Manschot Grafimedia - Drukwerk: Ad Mercurius / Drukkerij Tesink bv

